

sub, nii pikaks ta omesti ei saa kui kuusl. See pole aga mitte kadala sūu, et ta kuuse lõrwas nii wäikene ja hoopis isewäärli.

„Eks kadakas ole puu omast lohast ka, ehl kasvagu ja ümber tubat kuuske“, kostis Rein.

Just lausa minu mõte muudkui sinu suust. Kesk on kuuse puust lusikaid näinud, kuusk seks ei kõlba, aga kadakast lusikaid näed iga talu laua peal. Ja õllekannud on ka kadakased.

„No meist saaks aga tublid õllekannud, kui meie sesse ammetisse haffaks“ ütles Rein.

Ja missugused. Meist wõiks kahest peale õllekaunude veel mõndagi saada, fest üks kõlbab siia, teine kõlbab sinna ja need suured mehed vole ka veel kõige parema noaga iga tahes westetud.

„Kõik ei kõlba kõigile poolle.“

See'p see on. Ja ka kõige targemast mehest wõib keegi veel targem olla.

Ma nägin ford übt jahikoera, kes kõigest vähest nina litsa pilu mabele litsus, et seal leiva koorukest fätte saada. Jabi koerad on ju muidu omesti targad tarkade seas loerte liigis ja oskavad küll viisikaste enesele ja oma peremeestele saaki fätte muretseda, aga seda leiva koorukest see koer fätte ei saanud. Küll seadis ta enese põigitri ja pikuti pilu sohta, aga koorulene ei ilmunud. Seal tuleb wana karja frants, ei mõtle fugugi kaua, kraapab korra läpaga viki vilu, juba leiwatükk ongi wäljas, teisel filmapiilgul tema suus ja kolmandamal jookseb frants saba liputades jäalle oma teed.

Misugune wabe on koera ja koera tarkuse wabel. Teine übke jahi koer, käib täti kannul metsas linnu jabil, mõlemad toredust täis, et ei tea kuda lõrtwu peawad kandma — wana karja frants oli seeford targem ja sai leivakoorukese omale.

„Sa arwad, et meil ka waja Soome laulupidule minna waatama, kas seal mõni nii rumal on, et ise oma läpaga leiwakoorukest kätte ei saa, et siis mette frantsi kombel wõltsime katsuma eest ära nolpsata,“ küsis sepp pool pahaselt.

Mis sa arwad, et ma endid nii halwals pean, et teiste koorukeste järele tisume jootsma? Ma arwan, meie teame

mõlemad, kes me oleme ja teame ka, et alandamine ning summardamine iga ühe ees ning iga ford mitte meie aši ei ole.

„Mina summardan hea meelega, aga selts pole waja Soome minna.“

Näe, mis Jonni ja nüüd torraga haffad ajama. Eks ole issa inimestel viimaks õigus, et sul wana poisi triuked sees. — Kas mina siis tükki praegu uisa Soome maale, wõi ei osla mina mitte sumardada ning auuvallik olla, et nii mulle waasta hakkad?

„Ei nob, ma mõtlesin aga nii ühte ja teist peale sinu jutu. Ega ma sinuga sellepäras tülisse ei kipu. Aga nende „wanapoissi triuketeega“ ära ja mulle teine ford enam tule. Muidu tean ma ka öölda, kuda sääsed suruwad, kui mõlder üksi wesklis on.

„Jätame mõistustoned ja lõpetame lühidelt nii: Meil pole summagil wõimalik oma leelbukast labkuda, Soome sõit jääb teiste hooleks, meie teeme endale kodu muusikat. Minu alasti kõliseb veel launis hästi ja sinu tuulewesti müriseb ka launis tubliste, kui aga tuult on. Ühe hoobiga ma küll enam tolli paksusele rauale hauku sisse ei saa ning sinna ei tösta ka üksinda rinnal weskliliwi serwa ülesse, aga kabe mehe jõul wõime veel issa mõndagi karutülli teba ja mis üks ei oska, eks teine õpeta. Ühe tembu wõltsime waga hästi ära teba! Kui need nüüd, kes sinna Soome lähevad, tagasi tulevad, siis saab ju seda reisilugu nii kui rabet. Ega siis enne need ei lõpe, kui Soomes uus laulupidu tuleb. Et eks mäleta nüüd, et meil kahel ka suur laulupidu teekond tebtud, ja teelugu alles firjutamata. Nüüd bulga bulgas wõltsime ka oma õnne katsuma, kas meist saab wana pääwade sees veel firjamehi wõi mitte.“

4. Nõnu.

Sepa sõnad vani wad minu jahusid lõrvatagused huugama, nii et jahutolm ülesse kerlis, fest ma olin parajaste weslist tulnud. Ja jah, ega ta ka nii hull wabe olekski, kui kabe mehe peale katsuma. Aga siis on hoolega enne waja nõnuud kolku pidada, et meie kõige ilma ees ennast hääbissee